

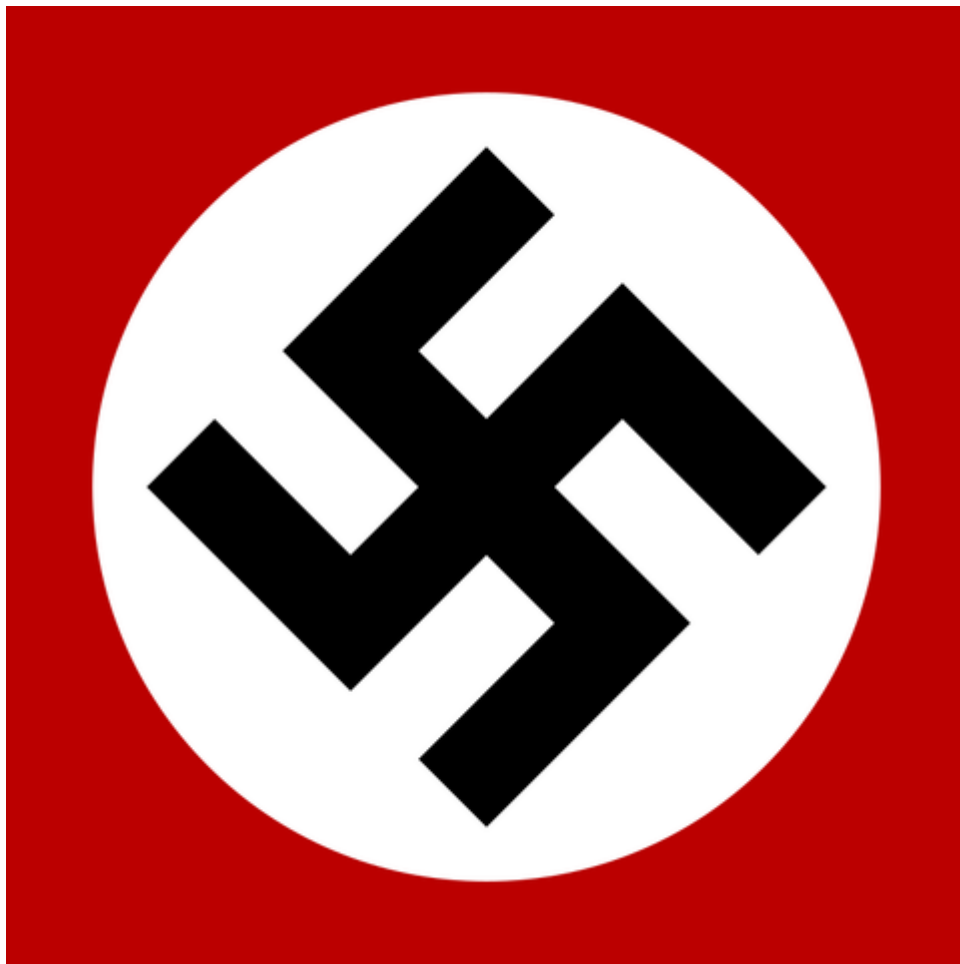
História: Najväčšie tajomstvo nacistickej svastiky

- CZ24 News | 8. ríjna 2022

NEMECKO: Ani jedna ideológia, ani jedna politická strana, ani jedna armáda, ani jeden štát... sa nikdy nezaobídu bez symbolov. Zástavy, erby, pečate, štandardy, rukávníkové pásiky, dokumenty - toto všetko a mnohé ďalšie ľudia potrebujú, aby mali pocit príslušnosti k nejakému systému. Svojho času veľkú pozornosť venovalo názornej propagande a agitácii vedenie Tretej ríše. Adolf Hitler sa osobne zúčastňoval na tvorbe symbolov NSDAP.

Starobylý symbol

Nacisti si po svojom prehodnotili nemecké dejiny, razantne odmietli štátne atribúty, spojené s nedávnou minulosťou - čierno-bielo-červenú zástavu Nemeckej ríše a čierno-červeno-zlaté plátno republiky. Snažiac sa obrodiť prvotné árijské tradície, symboly pre novú stranu hľadali v starovekých časoch. Preto bola ich príťažlivosť k svastike logicky opodstatnená. Kandidát historických vied Jurij Makovskij v článku „Symbolika nacistického hnutia v Nemecku v rokoch 1920-1940“ uvádza, že nacisti prisudzovali obrovský význam názornej agitácii. „Hitler veril, že symboly strany musia pôsobiť na vedomie nás, aby bol národ presvedčený o perspektívach nacistov, aby sa vyvolala nostalgia po starobylých hrdinských nordických prvopočiatkoch a aby to všetko ústilo do podpory nacistického hnutia,“ vysvetľuje.

Originál svastiky, ako ju navrhol A. Hitler

Rôzne slobodomurárske, nacionalistické a pôdno-pôvodné organizácie Nemecka využívali svastiku ako symbol už od konca 19. storočia. Fašisti sa s ňou prvýkrát predviedli v auguste 1922 na zhromaždení v Mníchove. Mnohí výskumníci hovoria, že svastika je veľmi starobylý znak, nachádzajúci sa u takmer všetkých indoeurópskych národov, vrátane Slovanov.

Dnes sa však na celom svete vníma výrazne negatívne, pretože v sebe skoncentrovala zločiny Tretej ríše, stala sa stelesnením fašizmu, smrti a ničenia. Pričom slovo „svastika“ sa prekladá zo sanskritu ako „spojená s blahom“. Hovorí sa, že do Indie priniesli tento symbol kmene Árijcov. Vo védскеj kultúre je to znak večného kolobehu života, zrodenia a obnovy.

Árijský znak

Starovekí Germáni a Škandinávci často vyrezávali svastiku na detské kolísky, na posmrtné náhrobky, na dievčenské okrasy, na rukoväte zbraní atď. Pohanovia sa tým chránili pred silami zla, urieknutia a počarenia, dúfali, že im pomôžu vyššie sily.

Čarodejníci využívali tento symbol vo svojej mágii aj počas bežných rituálov. V zachovaných predkresťanských manuskriptoch je tento znak často spájaný s legendárnym kladivom boha Thora.

Boh hromu Thor so svojim kladivom.

Sergej V. Zubkov, autor knihy „Tretia ríša v znamení okultizmu“, je presvedčený, že nacisti považovali svastiku za árijský symbol, ktorý je v opozícii voči mystickým znakom Židov. „Zaujímavé je, že na mieste hornej Mezopotámie a vo Fenícii, obývaných hlavne semitskými kmeňmi, sa so svastikou takmer nestretáme. Obdobné pozorovania dali dôvod archeológovi Ernstovi Krausemu už v roku 1891 nastoliť tézu o tom, že daný symbol náleží len národom s indoeurópskymi koreňmi.“

Teóriu E. Krauseho podporil aj známy okultista Guido von List, zaoberajúci sa prekladmi rúnových textov. On svastiku nazval symbolom árijskej rasy, nordickej vedy a magických vedomostí. Ďalší známy mystik Karl Haushofer predpokladal, že svastika u starogermánskych mágov – druidov zosobňovala oheň a plodnosť. Pripisovali sa jej rôzne pozitívne kvality: slnečná polarita, tvorivá sila, aktivita, jednota materiálneho a duchovného sveta, dokonalosť. Nemecký politický činiteľ Hermann Rauschning v knihe „Rozhovory s Hitlerom“ pripísal vodcovi túto charakteristiku: „Svastika je boj za

víťazstvo árijského hnutia, no svastika symbolizuje aj tvorivosť.“

Mnohí bádatelia vyjadrujú názor, že tento emblém má výrazne vyjadrený antisemitský charakter. Citujú pri tom riadky z knihy Adolfa Hitlera „Mein Kampf“ o tom, že svastika označuje „misiu boja za víťazstvo árijského človeka a zároveň víťazstvo tvorivej produktívnej práce, ktorá bola vždy cudzia Židom.“

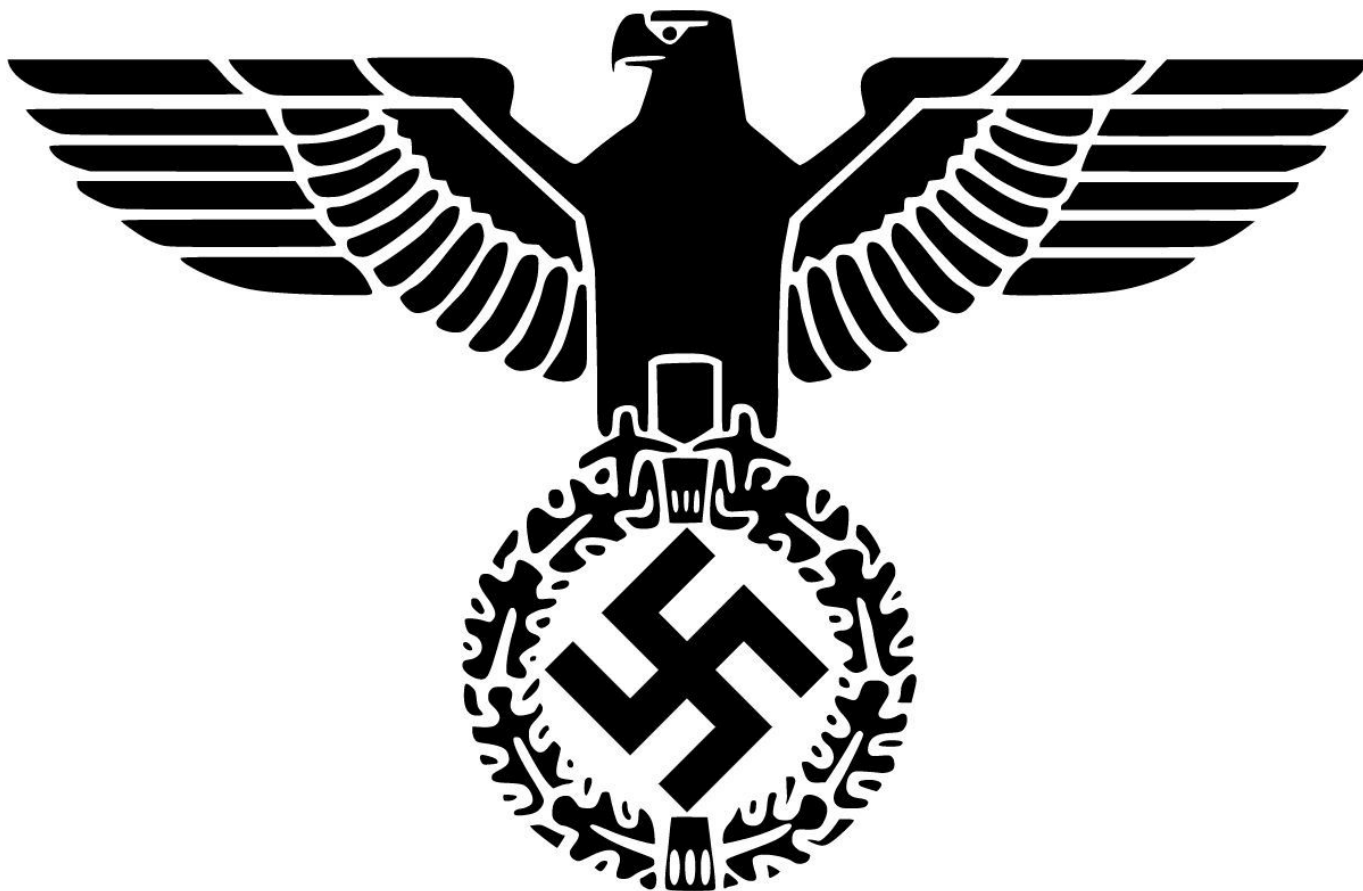
„Križ v tvare motyky“

Historik Sergej Kormilicyn v knihe „Rad SS. Jezuiti ríše. O čom sa nemá hovoriť?“ poznamenal, že na začiatku 20. storočia sa svastika pevne asociovala v Nemecku s nacionalistickou ideológiou. Čiže otázky o voľbe stranického symbolu nebolo, predstavitelia vznikajúceho fašistického hnutia dokonca organizovali konkurz na vytvorenie najvhodnejšieho variantu jeho zobrazenia. Hitler priznal, že bol nútený odmietnuť „všetky nespočetné projekty“, ktoré mu prichádzali „od mladých stúpencov hnutia zo všetkých koncov krajiny, pretože všetky sa prikláňali len k jednej téme: preberali staré farby a na ich pozadí v rôznych variantoch rozkresľovali mnohotvarý križ“. Výskumník okultných praktík, skrývajúci sa pod pseudonymom Lin von Pal, v knihe „Všetky tajomstvá Tretej ríše“ (2010) píše, že nakoniec A. Hitler schválil vlastný, ním samým vymyslený stranický emblém. Na červenom štvorcovom pozadí rozmiestnil biely kruh, uprostred ktorého bola zobrazená čierna svastika. V ďalšom sa tento emblém stal oficiálnou zástavou nacistického Nemecka. Červená farba podľa Hitlera symbolizovala sociálne idey, biela nacionalizmus a „motykotvarý križ“ nadchádzajúce víťazstvo Árijcov. Je príznačné, že farby novej zástavy sa zhodovali s čierno-bielo-červeným plátnom Nemeckej ríše, čo naznačovalo heraldickú kontinuitu a malo vybudiť v obyvateľstve vlastenecké pocity.

Hitler si zvolil štvorbodovú svastiku, lúče ktorej sú zahnuté napravo v pravom uhle, hoci nemecké okultné organizácie tých čias si volili opačný variant, s lúčmi zahnutými vľavo. Posledná všeobecne prijatá svastika označovala hnutie spolu so slnkom a mala otvorene kreatívny význam, pričom samotný nacistický znak, podľa verzie niektorých vedcov, má negatívne konotácie.

Orol - bojovný duch

Štátny erb bol v podstate jediným symbolom, ktorý nacisti neprehodnotili. Orol bol symbolom Nemecka, keď bolo ríšou, a aj dnes sa vypína na erbe štátu. Bojovného a silného orla, vládnuceho vysoko na nebi, odjakživa považovali za predstaviteľa mnohých národov. Starodávni Gréci nazerali na tohto vtáka ako na prejav vôle boha Zeusa, a rímski legionári šli do boja pod štandardami, ovešanými orlími krídlami. Indiáni sa klaňali bojovnému duchu okrídleného dravca, ctili si ho aj v Indii.

Nemecký orol so svastikou

Adolf Hitler chápal, že heraldický orol je starogermánskym symbolom, majúcim osobitý význam pre národ, preto ho často zobrazovali so svastikou, ktorú držal vo svojich pazúroch. Pre Nemcov bol orol svojráznym Árijcom nebeského sveta, stelesnením bojovného ducha boha Wotana (Odina).

Dub - stelesnenie moci

Ďalším starobylým emblémom, ktorý nacisti používali vo svojej propagande, bol dub, považovaný nemeckými pohanmi za vzor stability, pevnosti a sily. Počas obetovania na jeho vetvách často vešali dary, určené bohom. Starí druidovia pripisovali dubu magickú silu, vyrezávali si z neho palice. Veniec, upletený z dubového lístia, nemeckí mystici 20. storočia považovali za absolútne prvý symbol moci, ktorý bol na území Nemecka známy. Takéto vence akoby skrášľovali hlavy vodcov počas slávnostných ceremoniálov. Nacisti, snažiaci sa obrodiť od čias Rímskej ríše zabudnuté symboly, často zobrazovali na agitačných plagátoch svastiku zarámovanú dubovými listami.

„Mŕtva hlava“ Totenkopf

Vojsko SS bolo spočiatku formované ako osobná ochrana A. Hitlera. Členovia tejto organizácie nosili čiernu rovnošatu, na rukáv si vždy pripínali stuhu so zobrazením svastiky a na hlave nosili brigádírku so striebřistým emblémom „mŕtvej hlavy“ („Adamova hlava“). Lebka so skríženými kosťami pod ňou je taktiež starobylejšia, ako samotná nacistická ideológia.

Známy publicista, autor mnohopočetných výskumov vo vojenskej histórii, Wolfgang Akunov písal v knihe „Divízia SS 'Reich'. História Druhej tankovej divízie vojsk SS. 1939-1945“, že lebka a kosti

v mnohých kultúrach spočiatku symbolizovali nie smrť, ale schopnosť životnej energie na znovuzrodenie a silu ducha, odolávajúceho rozkladu. Na tom nie je nič prekvapivé, pretože kostra predstavuje najpevnejšiu organickú látku v ľudskom organizme. „Počas ľudských dejín sa emblém „mŕtvej hlavy“ používal v britských, francúzskych, fínskych, bulharských, maďarských, rakúskych, talianskych a poľských vojskách, prevažne v jazdectve, letectve, v plameňometných a tankových útvaroch, v útvaroch osobitého určenia USA...“, hovorí W. Akunov. Napríklad aj pruskí „husári smrti“, „Čierna légia“ vojvodu z Brunswicku tiež používali svojho času tento symbol.

Pre nacistov mal však osobitý význam. Ide o to, že „mŕtva hlava“ bola emblémom freikorpsov – dobrovoľníckych zborov, mobilizovaných vládou Nemeckej republiky po novembrovej revolúcii v roku 1918 na boj s miestnymi bolševikmi. A k momentu úplného potlačenia stúpencov komunistickej ideológie mnohí účastníci dobrovoľníckych zborov prestúpili do radov SS, aby pokračovali v službe pod rovnakým emblémom. Pre nacistov tak „mŕtva hlava“ symbolizovala v prvom rade boj s bolševizmom.

alamy

Image ID: 2HN2M66
www.alamy.com

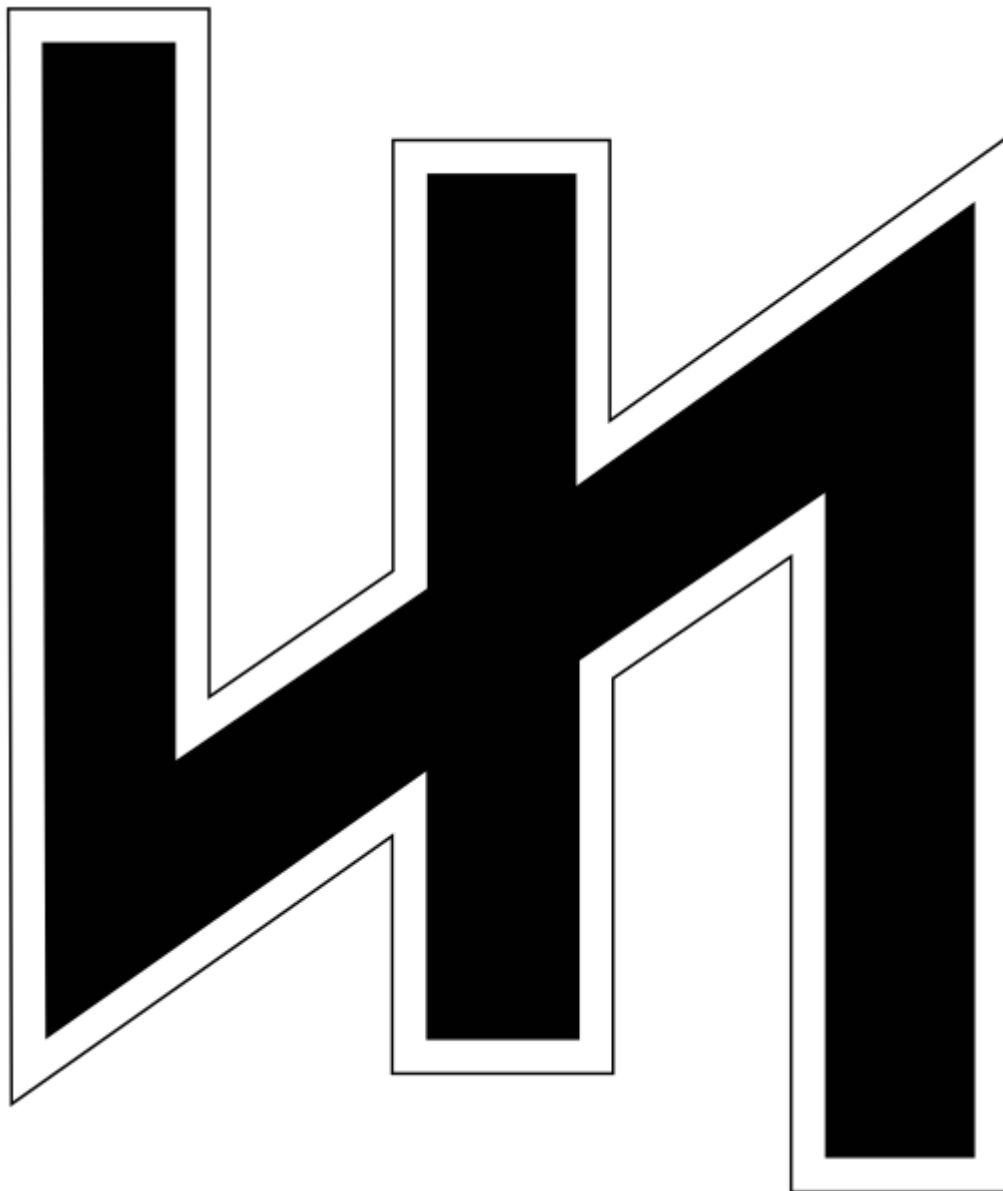
Hagalaz je deviata runa germánskeho futharku. Vyslovuje sa ako naše „H“. Jej názov sa prekladá ako – krupobitie

Dve runy Ziggs a ďalšie znaky

Ďalším symbolom vojsk SS sú dve runy Ziggs, pomocou ktorých sa písal názov tejto organizácie. Známy historik a germanista Nikolaj Lavrov pod pseudonymom Nick Wordwall vydal knihu „Vojská SS. Krvavá stopa“ (2000). Hovorí v nej, že nemeckí okultisti považovali starobylé rúnové písmo za mohutný magický nástroj, pomocou ktorého sa dá ovplyvňovať budúcnosť. Je to atribút boha vojny Thora. Znak moci, energie, boja a smrti.

Wolfsangel je heraldický náboj, pôvodne inšpirovaný stredovekými európskymi pascami na vlkov, pozostávajúcimi z kovového háku v tvare Z

V roku 1933 hauptsturmführer SS Walter Hek, umelec-grafik v umeleckej dielni Ferdinanda Hofstattera v Bone, pracujúc na novom znaku, spojil dve runy Ziggs. Výrazná podoba blesku nového znaku zapôsobila na Himmlera, ktorý si dvojité blesk vybral za emblém SS,“ tak N. N. Lavrov opísal históriu vzniku symbolu. Mystici predpokladali, že dvojitá runa Ziggs v embléme SS zaručuje tejto organizácii víťazstvo v akýchkoľvek bitkách.

Nemeckí okultisti okrem toho pridávali veľký význam ďalším dvom rúnam: Hagalaz a Wolfsangel. Prvá, podľa ideológov nacizmu, symbolizovala neochvejnú vieru vo Führerovo poslanie. Spolu so svastikou sa tento znak umiestňoval na rovnošatách všetkých príslušníkov SS, používali ho dokonca aj pri gravírovaní snubných prsteňov, ak snúbenci patrili do tejto organizácie. Zaujímavé je, že tradičným významom runy Hagalaz je ničivé krupobitie, očista cez straty.

Runa Wolfsangel (vlčí pazúr, hák) slúžila nacistom ako svojrázny amulet, chrániaci ich pred nepriateľskými silami. Hoci pre stredovekého Germána tento symbol predstavoval predovšetkým jeho slobodu. Niektoré tankové jednotky Waffen SS používali Wolfsangel vo svojej symbolike, pravdepodobne dúfajúc, že mohutná rúna ich ochráni počas bojov na Východnom fronte.

[ZDROJ](#)